

ОПІС
навчальної дисципліни «Моделі економічної динаміки»

I (бакалаврський) рівень вищої освіти

Галузь знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»

Спеціальність 051 «Економіка»

1. Загальна характеристика дисципліни

Загальний обсяг дисципліни – 4 кредити СКТС.

Статус дисципліни – нормативна.

Факультет (інститут) – навчально-науковий інститут фізики, математики, економіки та інноваційних технологій.

Кафедра – економіки та менеджменту

Курс – 3; семestr-6; вид підсумкового контролю – скзамен.

Викладачі: канд. екон. наук, доц. Солтисік О.О.

Форма навчання	Курс	Семестр	Обсяг дисципліни: год / кредити СКТС	Кількість годин						Вид семестрового контролю	
				Аудиторні заняття							
				Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття	Самостійна робота		
Денна	3	6	120/4	48	32	–	16	–	72	–	
Заочна	3	6	120/4	14	6	–	8	–	104	–	
										Залік	
										Екзамен	

2. Зміст лекційного матеріалу

Тема 1. Принципи моделювання економічних процесів.

Математичне моделювання економічних систем. Економічна система як об'єкт математичного аналізу складних систем. Інструментальні засоби економічної динаміки для моделювання економічних процесів. Статичні і динамічні моделі. Формальні описи динамічної системи.

Тема 2. Лінійні динамічні моделі

Застосування математичних інструментів у завданнях економічної динаміки. Лінійні диференціальні рівняння другого порядку з сталим коєфіцієнтами. Лінійні різницеві рівняння з сталим коєфіцієнтами. Застосування диференціальних і різницевих рівнянь в економічному моделюванні. Дискретна модель Кейнса. Модель економічного зростання Харрода-Домара. Дискретна динамічна модель Леонтьєва.

Тема 3. Рівновага та періодичність, стійкість та нестійкість динамічних моделей економіки

Рівновага і стійкість. Формалізація стійкості динамічних систем. Економічна рівновага і циклічність. Загальна економічна рівновага. Дослідження економічної рівноваги А. Вальрасом. Нестійкість і нелінійність соціально-економічних процесів. Визначення нестійкості у математиці і її трансформація на економічну динаміку.

Тема 4. Нелінійні динамічні моделі економічних систем

Моделювання процесів економічного зростання та розподілу капіталовкладень. Неокласична модель зростання Р. Солоу. Метод розрахунку джерел економічного зростання (залишок Солоу). «Золоте правило накопичення» для визначення нормизації діяльності і норм споживання. Неокласичні моделі росту.

Тема 5. Нестійкість та нелінійність як джерело невизначеності економічних процесів

Нестійкість і нелінійність соціально-економічних процесів. Нелінійність математичних моделей. Визначення нестійкості у математиці і її трансформація на економічну динаміку. Фундаментальний характер невизначеності. Аналіз чинників невизначеності. Види невизначеності.

Тема 6. Стохастичні моделі економічної динаміки

Стохастична поведінка атракторів інерперервних динамічних систем на прикладі систем лінійних хідів на третьому порядку (модель Лоренца). Залежність розв'язку від початкових умов. Поняття про детермінований хаос. Дивний атрактор. Приклад динамічних економічних моделей, в яких можливі хаотичні режими.

Тема 7. Моделі економічних хмін та їх аналіз

Динаміка життєвого циклу економічної системи. Динамічна модель Кейнса. Моделі Самуельсона-Хіка. Модель Калдора. Моделі економічного зростання. Неокласична модель економічного зростання Р. Солоу.

Тема 8. Синергетичний підхід у моделюванні та аналізі економічних процесів

Концептуальні засади синергетики та нелінійної динаміки. Огляд основних напрямків і підходів синергетики та нелінійної динаміки. Синергетичний підхід до управління економічними системами. Теорія катастроф і біfurкацій: синергетика в економіці.

ТЕМАТИКА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

- Математичне моделювання економічних систем. Статичні і динамічні моделі. Формальні описи динамічної системи.
- Лінійні диференціальні рівняння другого порядку з сталим коєфіцієнтами. Лінійні різницеві рівняння з сталим коєфіцієнтами.
- Рівновага і стійкість. Визначення нестійкості у математиці і її трансформація на економічну динаміку.
- Неокласична модель зростання Р. Солоу. Метод розрахунку джерел економічного зростання (залишок Солоу).
- Нелінійність математичних моделей. Визначення нестійкості у математиці і її трансформація на економічну динаміку.
- Стохастична поведінка атракторів інерперервних динамічних систем на прикладі систем лінійних хідів на третьому порядку (модель Лоренца).
- Динаміка життєвого циклу економічної системи. Динамічна модель Кейнса.
- Теорія катастроф і біfurкацій: синергетика в економіці.

ТЕМАТИКА ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

- Застосування диференціальних і різницевих рівнянь в економічному моделюванні.
- Дискретна модель Кейнса.
- Модель економічного зростання Харрода-Домара.
- Дискретна динамічна модель Леонтьєва.
- Дослідження економічної рівноваги А. Вальрасом.
- Визначення нестійкості у математиці і її трансформація на економічну динаміку.
- «Золоте правило накопичення» для визначення нормизації діяльності і норм споживання. Неокласичні моделі росту.
- Модель Самуельсона-Хіка.
- Модель Калдора.
- Моделі економічного зростання.
- Синергетичний підхід до управління економічними системами.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студента з дисципліністить: опрацювання теоретичного матеріалу; виконання завданьгідно з переліком компетенцій, щоформуються у межах кожної теми навчальної програми; підготовку до самостійної роботи, підготовку до семестрового екзамена.

- Опинітися основні та підходи до будови лінійних динамічних моделей
- Визначити та розрізняти динамічні процеси
- Дослідити рівновагу і стійкість динамічних процесів
- Побудувати елінійну динамічну модель
- Дослідити динаміку процесів з використанням методами
- Побудувати статистичні моделі економічної динаміки
- Побудувати темоделі економічних змін
- Обґрунтуйте існуючі синергетичні підходи

у моделювання та аналіз економічних процесів.

ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Засвісння студентами теоретичного матеріалу з дисципліни перевіряється шляхом усного опитування, оцінки умінь студентів аналізувати різні дослідницькі ситуації, уміння застосовувати методи фіксації залежності змінних, розуміння сутності експериментальних планів та необхідності їх застосування для забезпечення валідності експерименту.

Розподіл 100 балів між видами робіт:

Відповіді на семінарських заняттях	Поточна успішність			Екзамен
	Захист 2 індивідуальних завдань	Підсумковаконтрольна робота	Сума	
40	40	20	100	100
Коефіцієнт погодження			0,6	0,4
Максимально можлива сума балів		60	40	
Разом			100	

Поточна успішність (max = 100) складається з балів, отриманих на *семінарських заняттях* (40 балів), захист двох індивідуальних завдань (40) та виконаної підсумкової контролльної роботи (20 балів), помножених на узгоджений коефіцієнт 0,6.

Загальний бал (40 балів) відповідей на семінарських заняттях обчислюється за формулою: $\frac{A}{n} \times 16$, де A – сума усіх поточних оцінок за чотирибалльною шкалою, включаючи оцінки «2», n – кількість цих оцінок (не менше восьми), A/n – середня оцінка поточного контролю.

Індивідуальнозавданняоцінюється у 20 балів, якщорозкриті повною мірою усі поставлені питання проблеми, самостійнозроблені новінки, робота написана грамотно, без значних граматичних помилок та технічних хгріхів.

Для студентів іненної та заочної форми заплановано захист 2 індивідуальних завдань.

Підсумкова контрольна робота (20 балів) передбачає розв'язування практичних та тестових завдань з навчальної дисципліни. Сумарна кількість балів, виділених на оцінку підсумкової контрольної роботи виводиться шляхом оцінки якості виконаних завдань, що включає: повноту розкриття питання, його практичну спрямованість та можливість застосувати у різних дослідницьких ситуаціях.

Екзаменаційна оцінка складається з двох показників: відповіді на питання екзаменаційного білету (max = 100 балів) та коефіцієнту погодження – 0,4. Відтак, максимально можлива сума балів отриманих на екзамені становить 40 балів ($100 \times 0,4 = 40$).

Отже, сумарна кількість балів з дисципліни загалом становить 100 балів, із яких максимум 60 балів – поточна успішність та 40 – екзаменація. Оцінка встановляється за шкалами оцінювання: стобальною, національною і СКТС.

Екзамен за талоном №2 і перед комісією проводиться в усній формі з оцінюванням за стобальною шкалою.

Завідувач кафедри

Викладач

підпис

Хижакевич Б.Ю.

прізвище, ініціали

Савчук О.О.

прізвище, ініціали